

ಸನ್ಮತಿಯ ಪೂರ್ವ ಕತೆ ಬೇರೆ. ಅವಳ ತಾಯಿ ತಂದೆ ಚಿತ್ರದುರ್ಗದವರು. ಒಂದು ಬರಗಾಲದಲ್ಲಿ ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಬಂದು ಒಂದು ಕೊಂಪೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸ ಹೂಡಿ ಕೂಲಿನಾಲಿ ಮಾಡಿ ಬದುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಸನ್ಮತಿಗೆ ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ತಾಯಿ ತಂದೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರ ಆಸ್ತಿ, ಅದರ ಪಾಲು, ತಾನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣರವಳು, ಅಮರೇಶ ದಲಿತ ಇತ್ಯಾದಿ ಕತೆ ಎಲ್ಲಾ ಸುಳ್ಳು. ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅಮ್ಮ ಮತ್ತು ಅಪ್ಪನನ್ನು ಕಂಡುಬರುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಬಂದು ಬೆಂಗಳೂರಿನಲ್ಲಿ ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದುಕೊಂಡು ಮಜಾ ಮಾಡಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದರು. ತಾವು ಅಣ್ಣತಂಗಿ, ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅಲ್ಲದ ಇಲ್ಲದ ತಮ್ಮ ತಾಯಿ ತಂದೆಯರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೆಲ್ಲ ಕಟ್ಟುಕತೆ" ಅವರು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟುದರಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಇದೆ. ಸತ್ಯ ಎಂದು ಬರೆದುದರಲ್ಲಿಯೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸುಳ್ಳು ಇರಬಹುದು" ಎಂದು ಪಶುಪತಿ ನಕ್ಕರು.

'ಯಾರಿಗೂ ತೋರಿಸುವುದಿಲ್ಲ, ಪತ್ರಿಕೆಯವರಿಗಾಗಲಿ, ಇನ್ನಿತರ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಅವರ ಕನ್ನೆಶನಿನ ಪ್ರತಿಯನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಯಾರಿಗೂ ಇದು ಸಿಗಬಾರದು. ನೀವು ಓದಿದ ಬಳಿಕ ಅಮರೇಶ ಮತ್ತು ಸನ್ಮತಿಯ ಇಡೀ ಕತೆಯನ್ನು ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದವರಿಗೆ ಹೇಳಬಹುದು. ಹೊರಗಡೆ ಹೇಳಬೇಡಿ' ಎಂದರು ಪಶುಪತಿ.

'ಸರಿ ಸರ್, ನಮ್ಮ ಮೇಲೆ ನೀವು ಇಟ್ಟಿರುವ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಕೃತಜ್ಞರಾಗಿದ್ದೇವೆ' ಎಂದ ಅಭಿ. ಪಶುಪತಿ ನರಹರಿ ಮತ್ತು ಅಭಿಯ ಕೈಕುಲುಕಿ ಶುಭ ಕೋರಿ ಬಿಟ್ಟೊಟ್ಟರು.

ಆ ಸಾಯಂಕಾಲ ಸುಕೃತಿಯ ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಓದುವ ಕಾಯಕಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿ ಅಭಿ, 'ಲಾಯರು ತೋರಿಸಿದ ಕಡತದಲ್ಲಿರುವ ಅಮರೇಶ ಮತ್ತು ಸನ್ಮತಿಯ ಕತೆಯನ್ನು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಹೇಳಬೇಕು. ಇದು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕತೆಯಾದುದರಿಂದ, ಕೇಳಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಹೇಳುವಂಥದಲ್ಲ. ಈಗ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾದವಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸುಕೃತಿಯೊಬ್ಬಳೇ' ಎಂದು ಮುಗುಳ್ಳುಕು ಅಭಿ, 'ಅಮರೇಶ ಸನ್ಮತಿಯ ಕತೆಯಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸುಕೃತಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ್ದನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಿ ಎಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹೇಳತೊಡಗಿದ. ಅರ್ಧ ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ಕತೆ ಮುಗಿಯಿತು. ಕೆಲಸದಾಳುಗಳೊಡನೆ ಹೇಳಿ ಒಬ್ಬ ಕಮ್ಮಾರನನ್ನು ಕರೆಸಿ ಬೀಗ ಮುರಿದು ಮನೆಯನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು.

'ಇವತ್ತು ಇದು ನಿಜವಾದ ಮನೆಯಾಯಿತು' ಎಂದು ಹೇಳಿದ ನರಹರಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷದ ಕಣ್ಣೀರು ಹರಿಯಿತು.

ಮರುದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಮುರಾರಿ ಹೆಂಡತಿ ನಳಿನಿ, ಮಕ್ಕಳು ಶಿವಗಿರಿ ಮತ್ತು ಶರ್ವಾಣಿಯೊಂದಿಗೆ ಆನಮಹಲಿಗೆ ಬಂದ.

ಉಭಯ ಕುಶಲೋಪರಿ ನಡೆದು, ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಹೆಸರು ಹೇಳಿ ಪರಸ್ಪರ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ನಾಷ್ಟಾ ಮುಗಿದ ಬಳಿಕ ಅಭಿ ಹೇಳಿದ, 'ಮುರಾರಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಾಡಿ ಬರುತ್ತೇವೆ. ಅನಂತರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಊಟದ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೆ ಮಹಡಿಯ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಪ್ಪ, ಮುರಾರಿ ಮತ್ತು ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು

ಚರ್ಚಿಸುತ್ತೇವೆ. ಏನಾದರೂ ಅಗತ್ಯವಿರುವುದನ್ನು ನಾವೇ ಕೆಳಗೆ ಬಂದು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆ'

'ಸುಕೃತಿ, ನಳಿನಿ, ಶಿವಗಿರಿ, ಶಮಿ ಮತ್ತು ಕಾಂತಿ ಕೂಡ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬನ್ನಿ ನೀವು ಆರು ಮಂದಿ ಇವತ್ತಿನ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಮಕ್ಕಳು ಹತ್ತು ನಿಮಿಷ ಮಾತಾಡದೆ ಮೌನವಾಗಿ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಅನಂತರ ಮಕ್ಕಳು ಎದ್ದು ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಆಡುತ್ತಾರೆ' ಎಂದು ಮುರಾರಿ, 'ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಎಲ್ಲರೂ 'ಒಪ್ಪಿಗೆ' ಎಂದರು.

ಅಭಿ ಮಾತಾಡಿದ, 'ಅಪ್ಪಾ, ನೀವು ಜಾಗದ ಒಡೆಯ ಗಣಪತಿಯಿಂದ ಈ ಐದು ಎಕರೆ ಜಾಗವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಾಗ ತನ್ನ ಬಳಿ ಇನ್ನೂ ಮಾರುವಂಥ ಜಾಗ ಇದೆ, ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ ಇನ್ನೂ ಐದು ಎಕರೆ ಅಂತ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು ಅಂತ ನೀವು ನನ್ನ ಬಳಿ ಹೇಳಿದ್ದೀರಿ' ಎಂದ.

'ಹೌದು' ಎಂದ ನರಹರಿ, ಅದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಜಾಗ ಇದೆ ಎಂದು ಕೂಡ ಹೇಳಿದ್ದರು' ಎಂದ.

'ಅವರನ್ನು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರಹೇಳಿದರೆ ಬಂದಾರೆ?'

'ಬಂದಾರು. ಅವರ ಮನೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ತುಂಬ ದೂರವೇನಲ್ಲ' ಎಂದ ನರಹರಿ.

'ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಅವರ ಜೊತೆ ಮಾತಾಡಿ. ಬರಲು ಹೇಳಿ' ಎಂದು ಅಭಿ ಅಪ್ಪನ ಕೈಗೆ ಮೊಬೈಲ್ ಫೋನು ಕೊಟ್ಟ.

ಹತ್ತೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಗಣಪತಿ ಬಂದರು.

ಅವರಿಗೆ ಗಣಪತಿ ಮಗ ಅಭಿ ಮತ್ತು ಅವನ ಸ್ನೇಹಿತ ಮುರಾರಿಯ ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಸಿದರು. 'ತಡಮಾಡದೆ ನೇರವಾಗಿ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತೇವೆ ಸರ್' ಎಂದು ಅಭಿ ಹೇಳಿದಾಗ, 'ಸರ್ ಎನ್ನಬೇಡಿ, ಗಣಪತಿ ಅಂತಲೇ ಕರೆಯಿರಿ' ಎಂದರು ಗಣಪತಿ.

'ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ' ಅಭಿಯೆಂದ.

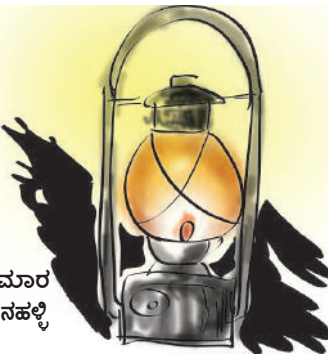
ಕೃಣ ತಡೆದು ಅಭಿ ಹೇಳಿದ, 'ಗಣಪತಿ, ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ಬಗ್ಗೆ ನಿಮಗೆ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಈ ಯೋಜನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾಗಿ ನನ್ನ ಅಪ್ಪ, ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ಮುರಾರಿ, ಮುರಾರಿಯ ಹೆಂಡತಿ ನಳಿನಿ, ನಾನು, ನನ್ನ ತಂಗಿ ಸುಕೃತಿ ಹೀಗೆ ಒಟ್ಟು ಐದು ಮಂದಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಮುರಾರಿಯ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ಸುಕೃತಿಯ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಇರುತ್ತಾರೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಕುಟುಂಬ. ನಮ್ಮ ಯೋಜನೆಯ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರಕ್ಕೆ ನಮಗೆ ಕನಿಷ್ಠ ಹದಿನೈದು ಎಕರೆ ಜಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಶಾಲೆ ಮತ್ತು ನಮಗೆ ಅಗತ್ಯವಿರುವ ಕೆಲವು ಚಿಕ್ಕ ಮನೆಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸುತ್ತೇವೆ.'

'ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಅಲ್ಲ' ಎಂದು ನಕ್ಕು ಮುರಾರಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದ, 'ಈ ಹದಿನೈದು ನೀವು ಕೊಡುವ ಈ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ 'ಟೌನ್ ಹಳ್ಳಿ' ಆಗುತ್ತದೆ. ಈ ಟೌನ್ ಹಳ್ಳಿಯಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಕೊಡು ಕೊಳ್ಳುವ ವ್ಯಾಪಾರ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಇದರ ಸುತ್ತ ನಾವು ಒಂದು ಸರಳವಾದ ನೈಸರ್ಗಿಕ ಬೇಲಿ ಹಾಕುತ್ತೇವೆ' ಎಂದು ತುಸು ತಡೆದು, 'ನೀವು ನೋಡಿರಬಹುದು, ಕೆಲವು ಕಡೆ ಮಹಾನಗರದ ಮಹಾಕಂಪೆನಿಗಳು ಹಳ್ಳಿಗೆ ಬಂದು ನೂರಾರು ಎಕರೆಯಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇಡೀ ಹಳ್ಳಿಗಳನ್ನೇ ತಮ್ಮದಾಗಿಸಿಕೊಂಡು ಏನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಅನ್ನೋದನ್ನ. ನಾವು ಹಳ್ಳಿ ರೈತರಂತೆಯೇ ದುಡಿಯುತ್ತೇವೆ. ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಪಾಠ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಹಳ್ಳಿಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಮತ್ತು ರೈತಾಜನಗಳಿಗೆ ಬೇಕಾದ ಎಜುಕೇಶನ್ ನೀಡುತ್ತೇವೆ. ಎಜುಕೇಶನ್ ನೀಡಲು ಡಾಕ್ಟರುಗಳು, ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳು, ಕಾಲೇಜು ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ.'

ಅಭಿ ಮಾತು ಮುಂದುವರಿಸಿದ, 'ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಎಲ್ಲರೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಲಿಸುತ್ತಾರೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕಲಿಯುತ್ತಾರೆ. ಮಕ್ಕಳು ಕೇವಲ ಮಾನವ ಮೇಸ್ಪುಗಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಲ್ಲ. ಪ್ರಕೃತಿ ಮತ್ತು ಪರಿಸರದಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲದರ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಕೂಡ ಆಗುತ್ತಾರೆ. 'ಹೇಳ ಹೊರಟರೆ ಹೇಳಿ ಮುಗಿಯದಷ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಇಲ್ಲೇ ವಾಸಿಸುವವರು. ಬೇಕಾದಾಗ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಮಾತಾಡಬಹುದು. ಅಂದ ಹಾಗೆ, ನಮ್ಮ ಈ ಯೋಜನೆಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣ ನಮ್ಮ ಬಳಿ ಇದೆಯೆ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆ ಗಣಪತಿಯ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರಬಹುದು. ಹಣ ಬೇಕಾದಷ್ಟಿದೆ. ಈ ರಹಸ್ಯ ನಿಮ್ಮಲ್ಲೇ ಇರಲಿ' ಎಂದು ನಕ್ಕು ಅಭಿ, 'ಇನ್ನು ಉಳಿದುದನ್ನು ಮಾತಾಡಲು ನಾಳೆ ನಾವು ಇದೇ

ಬೆಳಕು

ಮಸಿ
ಕೂಡ ಲಾಟೀನು
ಈ ಮನಸು
ಬೆಳಕು ಮೂಡಿತು
ಅದನೊಂದಿಷ್ಟು ಒರಸು

★ ಪ. ಚಂದ್ರಕುಮಾರ
ಗೌನಹಳ್ಳಿ

ಈಶ್ವರ